

[Erik B. Smith]

Den første reaktion, vi får, er, da vi ser den rullende femårsplan. Ministeren kan ikke have været i tvivl om, at Socialdemokratiet under ingen omstændigheder på det grundlag vil være med til en ændret fordeling. Og jeg kan godt forstå, at udenrigsministeren over for sine embedsmænd, som har siddet og slidt og slæbt til ingen verdens nytte fra et tidspunkt, hvor en minister kunne have forhindret, at de lavede unyttigt arbejde, har brug for en undskyldning, men den undskyldning kan altså ikke bruges i denne sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Jeg håber, vi kan få en fredsommelig debat trods lidt turbulens omkring starten af den, men jeg er nødt til at gå op og opponere, når udenrigsministeren udlægger dagsordensforslaget fra de fire partier som en slåen klart og tydeligt fast, at nu skal status quo være det overordnede princip i ulandsbistandsholdningen. Det står der ikke, det er en forkert udlægning, og hvis udenrigsministeren har hørt og læst, hvad jeg fra Kristeligt Folkepartis side har sagt, vil han vide, at jeg adskillige gange både fra denne talerstol og i ord og skrift andre steder har givet udtryk for, at vi var villige til at se på den fordeling. Vi har netop tilkendegivet, at vi ikke for tid og evighed står fast på en fifty-fifty fordeling. Vi vil gerne diskutere det på grundlag af saglige argumenter, og det skal jeg komme nærmere ind på i min ordførertale, når jeg kommer til den.

Så må jeg også sige, at jeg føler mig en lille smule misbrugt af udenrigsministeren, når udenrigsministeren i sit indlæg taler om, at udenrigsministeren ikke blot ønsker at forhandle med Socialdemokratiet, men også vil tage hensyn til de mindre partier. Jeg må gøre opmærksom på, hvad jeg sagde her, da vi havde Kristeligt Folkepartis forslag om en bistandskommission til behandling. Jeg må gøre opmærksom på, hvad jeg sagde i rådet, da der var møde i Eigtveds Pakhus, og hvad jeg i øvrigt har tilkendegivet om, at vi var villige til drøftelser på grundlag af forhandlinger.

Så må jeg sige, at morgenkaffemødet blev indkaldt med så kort varsel, at det var mig umuligt at være til stede. Jeg var der ikke, og jeg har ikke hørt ét eneste ord fra udenrigsministeren, før jeg fik manuskriptet til den tale,

som udenrigsministeren ville holde i dag. Jeg har ikke hørt ét ord, så udenrigsministeren har altså ikke forsøgt at drøfte det her med andre partier, i det mindste ikke med Kristeligt Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Når nu spørgsmålet om forhandlinger pludselig bliver rejst, er det for klarhedens skyld vigtigt at få sagt, hvad der rent faktisk skete. Jeg er glad for udenrigsministerens tilsagn om, at andre partier nu kommer med i forhandlingerne, men indtil nu har der altså kun været disse morgenmøder, som vores glimrende formand for Udenrigsudvalget har indkaldt – indimellem med et døgnns varsel – og det er altså ikke forhandlinger. Det må helt klart siges, at de morgenmøder er en kort orientering efter kaffen om nogle planer, og så går man hjem igen til gruppemøderne. Det er ikke forhandlinger. Det synes jeg nok offentligheden skal vide. Det er en ganske kort snak hen over morgenkaffen og ikke noget som helst mere, og det er altså det, der er sket.

Efter disse morgenkaffeslabberadser kommer udenrigsministeren frem med en ordentlig plan med 2,1 mia. kr. væk fra FN-bistanden. Og så reagerer vi altså på det i Udenrigsudvalget, samme dag som vi skal have det store mødeovre i Ulandsrådet, også for at få klarlagt, at der ikke er opbakning bag det. Det er forløbet i dette her. Men jeg håber da ikke, at forhandlinger er morgenmøder af den type. Det synes jeg lige skal siges her i starten.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Som andre er jeg også lidt ked af at blande mig i den udveksling af memoirer, der foregår mellem udenrigsministeren og hr. Erik B. Smith. Jeg ved, at udenrigsministeren har det bedst, når han kan få lov til selv at skrive vers i den socialdemokratiske poesibog.

Men jeg vil på den anden side ligesom hr. Glønborg gerne byde velkommen til den invitation, der var til flere partier. Jeg ser frem til den, fordi realiteten er, at også jeg gik glip af morgenkaffen, og det beklager jeg. Men årsagen er den samme som hr. Glønborgs, nemlig at der er grænser for, hvor hurtigt man kan komme ud af starthullerne.